

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Tisk a informace

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 05/09

27. ledna 2009

Rozsudek Soudního dvora ve věci C- 318/07

Hein Persche v. Finanzamt Lüdenscheid

DAŇOVÁ ODPOČITATELNOST DARŮ POSKYTNUTÝCH OBECNĚ PROSPĚŠNÝM ZAŘÍZENÍM NESMÍ BÝT VYHRAZENA POUZE ZAŘÍZENÍM USAZENÝM V TUZEMSKU

*Členský stát dárce musí ověřit, že jsou splněny podmínky uložené vnitrostátním obecně
prospěšným zařízením.*

Německý právní řád stanoví, že od daně lze odpočítat dary poskytnuté obecně prospěšným zařízením, která se nacházejí v Německu a která splňují určité podmínky, přičemž vylučuje z této daňové výhody dary poskytnuté zařízením, jež mají své sídlo v jiném členském státě a jež jsou v tomto jiném státě uznána za obecně prospěšná.

Ve svém přiznání k dani z příjmů za rok 2003 nárokoval nicméně Hein Persche, německý státní příslušník, daňový odpočet věcného daru v přibližné hodnotě 18 180 eur, který poskytl ve prospěch Centro Popular de Lagoa, nacházejícího se v Portugalsku (jde o domov důchodců, ke kterému je přidružen dětský domov). Finanzamt (finanční úřad) zamítl požadovaný odpočet z důvodu, že příjemce daru není usazen v Německu a H. Persche nepředložil potvrzení o přijetí daru v náležité formě.

Bundesfinanzhof (nejvyšší německý soud pro oblast daní), který o sporu rozhodoval v posledním stupni řízení, se dotazuje Soudního dvora, zda členský stát může daňovou odpočitatelnost podmínit tím, že je příjemce daru usazen v tuzemsku.

Ve svém dnešním rozsudku posuzuje Soudní dvůr otázku, zda daňová odpočitatelnost přeshraničních darů spadá pod volný pohyb kapitálu zaručený právem Společenství. V této souvislosti uvádí, že v případě, kdy daňový poplatník požaduje v členském státě daňovou odpočitatelnost darů, které poskytl zařízením, jež mají své sídlo v jiném členském státě a jež jsou v tomto jiném státě uznána za obecně prospěšná, spadají takové dary pod ustanovení Smlouvy týkající se volného pohybu kapitálu, i když jsou poskytovány jako věcné dary ve formě předmětů každodenní potřeby.

Jelikož je možnost získat daňový odpočet způsobila ovlivnit významným způsobem štedrost dárce, může být skutečností, že Německo neumožňuje odpočet darů poskytnutých obecně prospěšným zařízením, pokud jsou usazena v jiných členských státech, dotčena připravenost

německých daňových poplatníků poskytovat dary ve prospěch těchto zařízení. Taková vnitrostátní právní úprava tedy zakládá omezení volného pohybu kapitálu, které je v zásadě zakázáno.

Podle Soudního dvora není toto omezení odůvodněné. Soudní dvůr uvádí, že členský stát může v rámci svých právních předpisů o daňové odpočitatelnosti darů uplatňovat rozdílné zacházení mezi vnitrostátními obecně prospěšnými zařízeními a obecně prospěšnými zařízeními se sídlem v jiných členských státech, pokud posledně uvedená zařízení sledují jiné cíle, než jsou cíle sledované jeho vlastními právními předpisy. Právo Společenství totiž neukládá členským státům, aby zahraniční zařízení uznaná za obecně prospěšná ve svém členském státě původu byla automaticky uznána za obecně prospěšná i na jejich území.

To nemění nic na tom, že pokud zařízení uznané za obecně prospěšné v jednom členském státě splňuje podmínky uložené za tímto účelem právními předpisy jiného členského státu a má za cíl podporu totožných zájmů společnosti, takže by mohlo být uznáno za obecně prospěšné v posledně uvedeném členském státě, nemohou orgány tohoto členského státu odmítnout právo tohoto zařízení na rovné zacházení pouze z toho důvodu, že není usazeno na jejich území.

Sporná právní úprava není navíc odůvodněna nezbytností zajistit účinnost daňového dohledu. Nic totiž nebrání dotyčným daňovým orgánům v tom, aby požadovaly od daňového poplatníka důkazy, které považují za nezbytné k posouzení, zda jsou splněny podmínky odpočitatelnosti výdajů upravené dotčenými právními předpisy, a v důsledku toho, zda je, či není namíste poskytnout požadovaný odpočet. Soudní dvůr má za to, že není v rozporu se zásadou proporcionality nutit členský stát dárce, aby přezkoumával nebo nechával přezkoumat, jakmile daňový poplatník požaduje odpočitatelnost darů, které poskytl zařízením se sídlem v jiném členském státě, zda jsou splněny podmínky uložené vnitrostátním obecně prospěšným zařízením.

Soudní dvůr proto rozhodl, že **volný pohyb kapitálu brání právním předpisům členského státu, podle kterých je daňový odpočet, co se týče darů poskytnutých zařízením, která byla uznána za obecně prospěšná, přiznán pouze u darů poskytnutých zařízením, která mají sídlo v tuzemsku**, bez jakékoli možnosti, aby daňový poplatník prokázal, že dar poskytnutý zařízením se sídlem v jiném členském státě splňuje podmínky pro přiznání takové výhody uložené uvedenými vnitrostátními právními předpisy.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

Dostupné jazyky: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, NL, PL, PT, RO, SK

Úplný text rozsudku se nachází na internetové stránce Soudního dvora

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=CS&Submit=rechercher&numaff=C->

Obecně ho lze konzultovat od 12 hod SEČ v den vydání.

Pro více informací kontaktujte prosím Balázse Lehoczkého

Tel.: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028